

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 4.

V Ljubljani, 1. aprila 1893.

Leto XXIII.

Vzpomladánska.

Ko solnce vzpomládno
Vže gorko žarí,
Iz zimskega spanja
Naravo budí.

Metuljcev krilatih
Se pisani rój
Brezskrbno po zraku
Igrá sè sebj.

In pisanih hrostov
Prikaže takój
Po grivah zelenih
Veseli se brój.

Bučelice pridne
Od cvetja na cvet
Bučevajo urno
In srkajo med.

In mrávljico tiho
Vže delo skrbí:
Od jutra do mraka
Po stézah hití.

Po logih pa ptice
Si gnezda pletó,
Da rôd bo krilati
V njih spaval sladkó.

Vzpomládi veselje
Se z delom vrstí;
Kakó bi veseli
Ne bili še mí?

Saj vzpomlad v življenji
Je našem zlat čas,
In lepšega níkdar
Ne bode za nas!

A dela se tudi
Učiti nam je:
Brez dela živéti
Ne more nihčè!

dr. H. Z.

